

Красновська Є.Г.

студентка,

Науковий керівник: Чайченко Н.Л.

доцент,

Київський національний торговельно-економічний університет

ІСТОРІЯ ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР

Олімпійські ігри – це головні міжнародні спортивні заходи, які включають змагання з літніх та зимніх видів спорту, в яких приймають участь тисячі спортсменів зі всього світу. Олімпійські ігри вважаються головним спортивним змаганням в світі, в яких приймають участь більше ніж 200 країн. Зазвичай, вони проводяться кожні чотири роки, чергуючи літні та зимові ігри кожні два роки протягом чотирирічного періоду.

Олімпійські ігри, які зародилися в Давній Греції 3000 років тому, були відновлені в кінці XIX століття і стали головним спортивним змаганням в світі. З VIII століття до нашої ери до IV нашої ери, Ігри проводилися кожні чотири роки на заході півострова Пелопоннес, в честь бога Зевса. Перші змагання Олімпійських ігор відбулися в 1896 році в Афінах, в них прийняли участь 280 людей з 13 країн, які змагалися в 43 видах спорту. З тих пір вони проводяться періодично, за виключенням періодів Першої та Другої світових війн (1916, 1940, 1944).

Найперша достовірна дата проведення олімпійських ігор в історії вважається 776 рік до нашої ери, хоча практично всі історики вважають, що почалися вони задовго до цього. Цей фестиваль став регулярною подією, що проводяться протягом дохристиянського золотого століття Греції. Свідченням релігійного характеру Ігор (які проводилися на честь Зевса, самого головного бога в давньогрецькому пантеоні) було те, що на час змагань припинялися всі війни.

Згідно найбільш раннім записів, на древніх Олімпійських іграх проводилось тільки одне легкоатлетичне змагання – біг на дистанцію близько 183 м (200 ярдів), або довжину стадіону. Першим зареєстрованим переможцем був кухар, Коройб з Еліса. Перші Олімпійські ігри мали тільки місцеве значення і обмежувалися одним забігом в один день; тільки чоловікам дозволялося брати участь в змаганнях або бути присутнім на них. Другий забіг – в два рази довше стадіону – був доданий на 14-й Олімпіаді, а ще довший забіг був доданий до наступних змагань, чотири роки по тому.

Коли потужні, войовничі спартанці почали брати участь в змаганнях, вони вплинули на порядок денний. У програму 18-ї Олімпіади були включені боротьба і п'ятиборство, що складається з бігу, стрибків, метання списа (списи), метання диска і боротьби. На 23-й Олімпіаді був доданий бокс, і Ігри продовжували розширюватися, додалися гонки на колісницях і

інші види спорту. У 37-й Олімпіаді (632 рік до н.е.) формат ігор було розширено до п'яти днів змагань.

Зростання Ігор сприяв зростанню «професіоналізму» серед учасників, і олімпійські ідеали ослабли, оскільки царські особи стали змагатися заради особистої вигоди, особливо в гонках на колісницях. Люди славилися нарівні з богами; багато переможці споруджували собі статуї для обожнювання. У 394 році н.е. Ігри були офіційно припинені римським імператором Феодосієм I, який вважав, що вони мають язичницький підтекст [1].

Відродження Олімпійських ігор в 1896 році, на відміну від первинних Ігор, має чітку, лаконічну історію. П'єр де Кубертен (1863–1937), молодий французький аристократ, відчув, що може створити у Франції освітню програму, наближену до давньогрецького поданням про збалансований розвиток розуму і тіла. Самі греки намагалися відродити Олімпійські ігри, проводячи місцеві атлетичні гри в Афінах в 1800-х роках, але без тривалого успіху. Однак саме рішучість і організаційний геній барона де Кубертена дали поштовх сучасному олімпійському руху. У 1892 році він виступив на зборах Союзу атлетичних видів спорту в Парижі. Незважаючи на мізерний відгук, він продовжував стояти на своєму, і 16 червня 1894 був скликаний міжнародний спортивний конгрес. На ньому були присутні делегати з Бельгії, Англії, Франції, Греції, Італії, Росії, Іспанії, Швеції та США, які виступили за відродження Олімпійських ігор. Він знайшов готовність і однотайну підтримку з боку дев'яти країн. Де Кубертен спочатку планував провести Олімпійські ігри у Франції, але представники переконали його, що Греція є підходящою країною для проведення перших сучасних Олімпійських ігор. Рада все ж погодився з тим, що Олімпійські ігри проводитимуться кожні чотири роки в інших великих містах світу [2].

На Іграх в Афінах в 1896 році змагалися представники тринадцяти країн. На порядку денному стояли дев'ять видів спорту: велоспорт, фехтування, гімнастика, теніс на галявині, стрільянина, плавання, легка атлетика, підняття важких предметів і боротьба. Команда США з 14 осіб домінувала в легкій атлетиці, посівши перше місце в 9 з 12 видів. Ігри пройшли успішно, і була запланована друга Олімпіада, яка повинна була відбутися у Франції. Олімпійські ігри проводилися в 1900 і 1904 роках, а до 1908 року число учасників зросло більш ніж в чотири рази в порівнянні з Афінами – з 311 до 2 082 осіб.

Починаючи з 1924 року, були включені зимові Олімпійські ігри, які проводилися на окремому спортивному об'єкті в холодну погоду в той же рік, що і літні ігри – перші відбулися в Шамоні, Франція. У 1980 році близько 1600 спортсменів з 38 країн змагалися в Лейк-Плесіді, штат Нью-Йорк, в програмі, яка включала гірські і північні лижі, біатлон, хокей, фігурне катання і ковзанярський спорт, бобслей і санний спорт.

Але літні Ігри з їх широким спектром заходів як і раніше є центральною подією сучасних Олімпійських ігор. Серед стандартних видів спорту – баскетбол, бокс, веслування на каное та байдарках, велоспорт, кінний спорт,

фехтування, хокей на траві, гімнастика, сучасне п'ятиборство, веслування, стрільба, футбол, плавання і стрибки в воду, теніс, легка атлетика, волейбол, водне поло, підняття важких предметів, боротьба (вільна і греко-римська) і яхтинг. На кожних Олімпійських іграх додаються нові види спорту; серед найбільш відомих – бейсбол, бойові мистецтва і зовсім недавно триатлон, який вперше був представлений на Іграх 2000 року. Керівництво Іграми здійснює Міжнародний олімпійський комітет (МОК), штаб-квартира якого знаходиться в Лозанні, Швейцарія.

Літні і зимові Ігри традиційно проводилися в один і той же рік, але через збільшення масштабів обох Олімпіад, після 1992 року зимові Ігри були перенесені на інший розклад. У 1994 році вони пройшли в Ліллекхаммері, Норвегія, в 1998 році – в Нагано, Японія, в 2002 році – в Солт-Лейк-Сіті, штат Юта, в 2006 році – в Турині, Італія, а в 2010 році – в Ванкувері, Британська Колумбія, Канада [3].

Отже, можна зробити висновок, що ще з давніх давен Олімпійські ігри були головною спортивною подією всіх часів й народів. Під час проведення Олімпійських ігор в усіх країнах припинялися війни, на землі панував мир. Боротьба за звання найкращого велася гідними людьми й тільки в чесній боротьбі.

Багатотисячний олімпійський рух подолав чимало перешкод на своєму шляху, перебував колись навіть у забутті. Але незважаючи ні на що Олімпійські ігри живі й донині. Звичайно, це вже не ті змагання, не те вшановування переможців. Важко сьогодні уявити, наприклад, в'їзд чемпіона в рідне місто через пролам у стіні.

У наші дні Олімпіади – одна з найбільших подій у світі. Ігри технічно оснащені – за результатами стежать комп'ютери і телекамери, час визначається з точністю до тисячних часток секунди. Аматори спорту в будь-якому куточку світу можуть приєднатися до всесвітнього свята – супутникові антен» спрямовані на всі сторони світу. З удосконалюванням спортивного устаткування, удосконалюються і види спорту. До розряду олімпійських вводяться нові спортивні ігри.

Список використаних джерел:

1. Олімпійські ігри Стародавньої Греції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://cutt.ly/5bZK9KWf>
2. Хрещений батько Олімпійських ігор: невідомі факти з біографії П'єра де Кубертена [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://footballua.tv/ua/sport/77714-krestnyu-otec-olimpiyskih-igr-neizvestnye-fakty-iz-biografii-pera-de-kubertena-foto-video>
3. Булатова М. М. Твій перший олімпійський путівник / М. М. Булатова. – [5-е вид. доп.]. – К., 2017. – 128 с.